

**WYJAŚNIENIE
OBOWIĄZKÓW i KORZYŚCI**

BRACTWA

**MATKI BOSKIEJ SZKAPLERZNEJ¹
(Karmelitańskiej)**

z dodatkiem

NOWENNY I MODLITW

do Najśw. Panny Maryi Szkaplerznej

napisał

za pozwoleniem Przełożonych Zakonu

O. Romuald od św. Eliasza

---

¹ dla strony szkaplerz.pl – przygotowała p. Maria Solek z Tenczynka

Karmelita bosy.

Wydanie trzecie powiększone.

W Krakowie

W DRUKARNI „CZASU” FR. KULCZYCKIEGO I SP.

pod zarządem J. Łakocińskiego

1897.

[2]²

„Wyjaśnienie obowiązków i korzyści Bractwa Matki Boskiej Szkaplerznej z dodatkiem

---

² numer kolejnej strony w tekście oryginalnym

nowenny i modlitw do Najśw. Panny Szkaplerznej”, przez O. Romualda od św. Eliasza,

Karmelitę bosego napisane, nie zawiera nic przeciwnego Wierze świętej i dobrym obyczajom,

przeto drukowanem być może.

Kraków, dnia 14 listopada 1896 r.

X. Jozafat Sobierajski,

Kan. kat., Cenzor ksiąg treści religijnej.

L. 4935.

POZWALAMY DRUKOWAĆ

W Krakowie, dnia 16 listopada 1896 r.

X. Gawroński

V. g

pieczęć okrągła

Przedruk zastrzeżony

Nakładem OO. Karmelitów bosych w Czerny.

[3]

(Ilustracja:

Obraz Matki Boskiej z podpisem u dołu: Królowo i ozdobo Karmelu, módl się za nami.)

.....

przyjęt.....do bractwa Matki Boskiej Szkaplerznej (Karmelitańskiej) przez

X.....w.....

dnia.....miesiąca.....

roku.....

[4] pusta

[5]

Wszystko z miłości Jezusa i Maryi.

Ktokolwiek miał sposobność bliżej poznać obfity źródło duchowych łask Szkaplerza Karmelitańskiego, to w nim niezawodnie obudzi się pragnienie i gorliwość, aby tę sukienkę Matki Bożej, to jest Szkaplerz święty, otoczono należyłą czcią i poszanowaniem, i aby wiadomość o nim wszędzie się rozszerzała. Chcąc temu choćby w małej części zadośćuczynić i czcicieli Maryi z łaskami i przywilejami Szkaplerza świętego zaznajomić i takowe im wyjaśnić, wydaję w tym celu niniejszą książeczkę. Praca ta, chociaż mała, ale jasna i zwięzła, usunie te niedoskonałości i błędy, jakie się znajdują w niejednej [6] książeczce o Szkaplerzu Karmelitańskim i usunie mylne pojęcia, jakie z biegiem czasu wcisnęły się pomiędzy wiernych o tymże Szkaplerzu.

Jak pierwsze i drugie wydanie niniejszej książeczki rozeszło się i w krótkim czasie wyczerpało, tak i to trzecie powiększone a oparte na najpoważniejszych pisarzach, niech idzie w świat, Bogu na chwałę, na cześć Maryi Dziewicy, a na pożytek bliźnich. Piszący zaś niniejszą książeczkę pokornie uprasza o westchnienie za siebie do Jezusa i Maryi.

Czarna, dnia 14 listopada 1896 r.

O. Romuald od św. Eliasza

Karmelita bosy.

[7]

I.

10 Początek, 2) cel i 3) korzyści bractwa Szkaplerza Karmelitańskiego.

1. P o c z ą t e k.

Zpomiędzy różnych bractw przez Kościół święty zatwierdzonych, bractwo Szkaplerza Najśw. Panny z góry Karmelu, jest jednym z najstarszych i po bractwie różańcowem w świecie katolickim najbardziej rozpowszechnionem. Nazywa się ono bractwem Szkaplerza św., ponieważ jego członkowie noszą na sobie na tasiemce lub sznurku sukienkę, czyli szkaplerz, składający się z dwóch kawałków sukna czarnego lub brunatnego, a z których jeden spada na plecy zwane po łacinie scapulae (*czytaj skapule*), a drugi na piersi. Nazywa się ono także i bractwem karmelitańskim, ponieważ Najśw. Panna Marya na górze Karmelu, z kąd zakon karmelitański wziął swój początek, od najpierwszych czasów chrześcijaństwa nabożnie czczoną była. Dlatego też wszyscy przynależący do tego bractwa powinni się o to szczególnie starać, by Najświętszą Pannę w osobliwszy sposób czcić, a zwłaszcza naśladować Ją w czystości serca, w pokorze, w posłuszeństwie i cierpliwości.

Uwaga: Szkaplerz Karmelitański musi być koniecznie zrobiony z prawdziwego wełnianego sukna (*św. Kongr. Odp. z dnia 18 sierpnia 1868 r.*), koloru czarnego albo brunatnego (*św. Kongr. Odp. z dnia 12 lutego 1840 r.*). Ozdoby na szkaplerzu mogą być z innej materyi, byleby tylko przeważał kolor przepisany (*św. Kongr. Odp. z dnia 18 sierpnia 1868 r.*). Szkaplerz powinien mieć czworoboczną formę, nie może zatem być okrągły, owalny, lub w formie serca (*św. Kongr. Odp. z dnia 18 sierpnia 1868 r.*). Obrazek, który się zwyczajnie umieszcza na szkaplerzu, nie jest koniecznie potrzebny, ale z pobożności może być umieszczony.

Szkaplerz święty, jako sukienkę łaski, wręczyła Matka Boska dnia 16 lipca 1251 roku [9] św. Szymonowi Stockowi, który naówczas był Jenerałem zakonu a zarazem Jej gorliwym czcicielem. Wówczas to Najśw. Panna Marya objawiła mu się, otoczona licznym orszakiem Aniołów, a trzymając w ręku Szkaplerz św., rzekła: *Przyjmij, Synu mój, ten Szkaplerz zakonu twojego, jako znamię mojego bractwa, będzie on dla ciebie i dla wszystkich synów Karmelu przywiłajem, iż kto umrze, mając ten szkaplerz na sobie, nie dozna nigdy ognia piekielnego; to jest znamię zbawienia, tarcza w niebezpieczeństwach i zakład przymierza wiecznego.* Temi słowy przyrzekła Bogarodzica szczególną pomoc w celu uproszenia u Boga łask do życia pobożnego i szczęśliwej śmierci. Bardzo uczony i sławny Papież Benedykt XIV powiada (*w dziele: De D. N. Jesu Christi Matrisque ejus Festis. II. n. 76, str. 281, wydanie Patav. 1745*), że chętnie wierzy, iż to objawienie, które miało miejsce w mieście Cambrigde (*czytaj Kembrycz*) w Anglii, było prawdziwe, i że każdy w nie wierzyć powinien.

Z wielką radością przyjął Szymon Stock Szkaplerz św. i wkrótce ku jego czci założył bractwo, które przez Stolicę Apostolską [10] potwierdzone i przez wielu Papieży licznymi odpustami wzbogacone, po całym chrześcijańskim świecie rozszerzyło się. Liczy ono pomiędzy swoimi członkami Papieży, królów, biskupów i inne znakomite osoby. Prócz wielu innych Papieży, nosili ten szkaplerz: Leon X, Klemens VII, VIII, XI i XII, Paweł V, Urban VIII, Grzegorz XV, Benedykt XIII i XIV. Z pomiędzy królów przywdziali go: Edward, król angielski; cesarz Ferdynand II, III, i IV, Leopold I, Józef I, Karol VI. Do wszystkich tych znakomitszych osób zaliczyć także należy cesarzową Maryę Teresę, arcyksiężąt Alberta, Karola, Leopolda i wielu innych. Nosili go także królowie hiszpańscy i portugalscy i prawie wszyscy księżęta i księżniczki ich dworu. Kilku francuskich królów również go nosiło, jak np.: św. Ludwik, Ludwik XIII, Ludwik XIV, Ludwik XV, królowa Leszczyńska, królewicz, ojciec Ludwika XVI. Wszyscy poczytywali sobie za zaszczyt nosić sukienkę Najśw. Panny. Pomiedzy królami polskimi zasługuje na szczególną uwagę: Władysław II, założyciel klasztoru Karmelitów na Piasku w Krakowie, Władysław IV, [11] Michał I, Jan III, Zygmunt III, który w r. 1606 przyjął Szkaplerz św. wraz ze szlachtą swojego dworu z rąk Karmelitów bosych, którzy wysłani przez Papieża Klemensa VIII na misye do Persyi, odbywali podróż przez Polskę.

W tem wielkiem niegdyś królestwie, przechodziła jakby w dziedzictwie cześć i nabożeństwo do Matki Bożej Szkaplerznej od królów i królowych na całą szlachtę. Na szczególniejszą jednak wzmiankę zasługują: rody książąt Czartoryskich, Lubomirskich i wielu innych. Książę Stanisław Lubomirski był nawet założycielem klasztoru Karmelitów bosych w Wiśniczu (dziś klasztor ten zamieniony jest na więzienie). Syn jego Jerzy - Sebastian, jakoteż jego wnuk Józef - Karol, tak jak i wielcy księżęta litewscy, otaczali zawsze zakon karmelitański szczególną miłością i cenili bardzo Szkaplerz tego zakonu. (*Raphael str. 676*). Obecnie liczba członków tego bractwa, pochodzących z różnych warstw społeczeństwa, przechodzi miliony.

Oprócz wspomnianej obietnicy, uczynionej św. Szymonowi przez N. Maryę Pannę, jeszcze jedna [12] łaska łączy się z Szkaplerzem Karmelitańskim. W 70 lat po objawieniu się Najśw. Panny (t. j. w r. 1322), pokazała się Królowa Niebios Janowi XXII papieżowi i przyrzekła mu, że wybawi z czyścza zaraz w pierwszą sobotę po śmierci te dusze, które za życia były wpisane do bractwa tego Szkaplerza, nosiły go nabożnie przez swoje życie i mając go na sobie, zeszyły z tego świata. Oto są słowa, które Najśw. Panna wyrzekła wtedy do Papieża: *Ta jest bowiem wola Syna mego, iż wszyscy, którzy w moim świętym Zakonie z góry Karmelu żyć będą i wiernie wypełnią obowiązki swojego powołania; albo którzy z nabożeństwa wpiszą się do jego bractwa i zgromadzenia, doznają po śmierci w pierwszą sobotę po ich zejściu z tego świata osobliwej pomocy z łaski i przyczyny mojej. Wybawię ich z mąk czyścowych i wprowadzę do chwały wiecznej.*

Ta osobliwsza łaska nazywa się *przywilejem sobotnim* (Sabbatinum). Przywilej ten w późniejszych czasach wielu Papieży potwierdziło, jak np.: Aleksander V, Klemens VII, Grzegorz XIII i XIV, św. Pius V, Sykstus V, [13] Klemens VIII, a szczególnie Paweł V. Uczony Papież Benedykt XIV w swoim dziele (*de festis et Canonis. Sanct. IV. 2, 74*) broni wiarygodności tego objawienia.

Kiedy w r. 1609 powstały w Portugalii zarzuty i wątpliwości co do wiarygodności tego objawienia i tej szczególnej obietnicy, wtedy św. Kongregacja św. Officium, za Papieża Pawła V po trzechletniej dokładnej rozprawie wydała dekret dnia 20 stycznia 1613 r. w następujących słowach: *Ojcom Karmelitom wolno ogłaszać w kazaniach, że lud chrześcijański może pobożnie wierzyć, iż Najśw. Panna swą nieustającą przyczyną, swemi prośbami, swemi zasługami i*

swą osobliwszą opieką będzie ratowała po śmierci dusze braci i sióstr bractwa Szkaplerza Karmelitańskiego, szczególnie w dzień sobotni, który - to dzień Kościół święty tejże Pannie Najśw. poświęcił; jeżeli tylko wspomniane osoby z tego bractwa, w łasce Bożej zeszyły z tego świata, zachowały ściśle czystość odpowiednią do swego stanu i odmawiały małe Officium o Najśw. Pannie, lub gdyby nie umiały czytać po łacinie, starały się (obok przestrzegania wszelkich [14] przez Kościół św. przepisanych postów) w środy i soboty całego roku od mięsnych pokarmów wstrzymywać; chyba żeby w te dni Boże Narodzenie przypadło. (Scapulier Buchlein des Fr. Serapion a S. Andrea Corsini, str. 30. Enrico, str. 51).

1. C e l.

Głównym zadaniem tych, którzy ten Szkaplerz przyjmują, ma być szczególna cześć Najśw. Dziewicy. A ponieważ najlepsza cześć i nabożeństwo polega na naśladowaniu Jej chwalebnych cnót, przeto ci, którzy ten Szkaplerz noszą, mają się starać gorliwie o cnotę czystości, pobożności, posłuszeństwa i świętości na wzór Maryi Panny. W ten sposób zapewnią sobie Jej wszechwładną opiekę w życiu, a przedewszystkiem w godzinę śmierci.

2. K o r z y ś c i.

Już jako przedmiot poświęcony, może Szkaplerz św. wiele łask Bożych na człowieka sprowadzić, jeżeli się go tylko z wiarą i ufnością na sobie nosi. Tembardziej jeszcze jako przedmiot w sposób szczególny od Boga uprzywilejowany [15] jest on dla tych, którzy go przyjęli przy obrzędach i modlitwach kościelnych z rąk upoważnionego do przyjmowania kapłana, i których nazwiska wpisane zostały do księgi brackiej, środkiem rozlicznych dobrodziejstw i łask Bożych. Tak n. p. wszyscy członkowie tego bractwa uczestniczą w szczególny sposób we wszystkich modlitwach, Mszach, czuwaniach, pracach i tym podobnych dobrych uczynkach zakonu karmelitańskiego i wszystkich członków tego bractwa, rozszerzonych po całym świecie, jakoteż całego Kościoła (Klemens XII, Grzegorz XIII i Pius V). Kościół święty nadaje im także prawa do uzyskania licznych odpustów, które mogą być ofiarowane za dusze w czyśćcu. (Klemens X, 2 stycznia 1672 r. „Cum sicut accepimus”). W miejscach, gdzie niema kościoła karmelitańskiego dla pozyskania odpustów, nadanych tymże kościołom, Ojciec św. Pius IX reskrytem z dnia 15 czerwca 1855 r. dozwolił nawiedzić kościół parafialny.

W godzinę śmierci, jeżeli po spowiedzi i Komunii św. wzywają imienia Jezus ustnami, albo gdy już nie mogą, to przynajmniej sercem, [16] może im być udzielona jeneralna absolucya z odpustem zupełnym. (Klemens VII „Ex clementi”, 12 sierpnia 1530. B. II. 47 i Paweł V. „Cum certas”, 30 października 1606. B. II.47).

Wszystkie Msze św. odprawione przez któregokolwiek kapłana za dusze zmarłych członków tego bractwa, mają łaskę uprzywilejowanego ołtarza. (Pius IX .św. Kongr. Odp. 22 czerwca 1865 r.).

Uwaga: Ołtarzem uprzywilejowanym jest ten ołtarz. Do którego Stolica Apostolska przywiązała odpust zupełny, mogący być ofiarowany za dusze w czyśćcu.

W zakonie Karmelitów corocznie za zmarłych członków bractwa Szkaplerza, odprawia się bardzo wielka liczba Mszy świętych zupełnie bezpłatnie, oraz odmawia się wiele modlitw za umarłych. (*Urban IV, 1262. Enrico 8*).

I tak np. na tę intencję, jakoteż za umarłych dobrodziejów zakonu, odprawia się w każdy poniedziałek całego roku (w klasztorach pustelniczych nawet codziennie) jedna Msza św. Nadto każdego 15 listopada (w prowincji austriacko – węgierskiej 16 listopada) [17] każdy zakonny kapłan odprawia jedną Mszę św. W każdy klasztorze karmelickim odprawia się codziennie dziewięć razy uroczyste nabożeństwo za dusze zmarłych (trzy razy zaś w klasztorze Karmelitanek). W klasztorach, gdzie młodzi zakonnicy pobierają nauki, ofiarowują na to miejsce słuchanie 18 Mszy świętych. To wszystko odprawia się bezpłatnie, dopóki zakon istnieć będzie. Oprócz tego każdy klasztor odprawia bezpłatnie 9 razy w roku całe nabożeństwo kościelne żałobne, nie licząc w to innych modlitw za zmarłych, które się codziennie odmawiają. (*Scapulier Buchlein des Fr. Serapion a S. Andrea Corsini, str. 98*).

Z tego, co wyżej powiedziano, każdy łatwo zrozumie, że nawet bogate osoby nie mogą sobie zamówić tyle Mszy świętych i tyle modlitw za zmarłych. W ten sposób ci, którzy się zapisują do bractwa Szkaplerza Karmelitańskiego, zyskują bardzo wiele i w doczesnym życiu i na wieczność. Niech te krótko zebrane korzyści dla członków bractwa Szkaplerza św., będą zachętą do wytrwania w tem nabożeństwie do Najśw. Panny, oraz niech [18] będą pobudką do rozszerzania tego bractwa pośród wiernych.

Jak od dawnych czasów pobożni chrześcijanie cenili sobie łaski i przywileje wspomnianego bractwa, może nam z pomiędzy wielu innych posłużyć ku temu następujący przykład: Kiedy do Zygmunta – Jana Myślika szlachcica z Hirszoska, cesarskiego tajnego radcy wojennego, marszałka polnego i t.d., jeden z Ojców Karmelitów w czasie przyjmowania go do bractwa Szkaplerza św., mówił te słowa: „Przyjmuję cię....i czynię cię uczestnikiem wszystkich duchowych dóbr zakonu” odpowiedział mu na to prawie do łez wzruszony wspomniany magnat: „A wy będziecie uczestnikami wszystkich moich dóbr doczesnych”. I w rzeczywistości, co wtedy przyrzekł, to też i dotrzymał. Wkrótce bowiem darował zakonowi karmelitańskiemu swoje dobra Paców, z tem poleceniem, aby tam założono klasztor i kościół, którego poświęcenie odbyło się dnia 25 października 1708 r.

[19]

II.

Odpusty zupełne.

Pod warunkiem *spowiedzi, Komunii św., i nawiedzenia Kościoła karmelitańskiego*, lub jeżeli by należący do bractwa mieszkał w miejscowości, gdzie nie ma takowego, to należy wtedy odwiedzić kościół parafialny i *pomodlić się według intencji Ojca św.* :

1. W dzień przyjęcia Szkaplerza i w godzinę śmierci, (*Paweł V, „Cum certas” 30 października 1606*).
2. W jedną niedzielę miesiąca dla członków, którzy się znajdować będą na procesyji brackiej, *upoważnionej przez miejscowego Biskupa*. (*Paweł V, „Piorum hominum” 3 sierpnia 1609 r. B. II. 366 i „Alias volentes”, 19 lipca 1614 r. B. II. 370*).

Uwaga: Wszyscy zaś inni wierni, zatem i nie należący do tego bractwa, obecni na tej procesyi, dostępują 100 dni odpustu z nadania Sykstusa V.

3. Kto zaś nie może znajdować się na tej procesyi, dostąpi tego odpustu nawiedzając

[20] kaplice bracką. (*Klemens X „Commisae nobis” 8 maja 1673*).

Uwaga: Na zapytanie prowincyała Karmelitów z Belgii, czy członkowie bractwa Szkaplerza św., w razie jeśliby procesya bracka, która się zwykła odbywać w jedną z niedziel każdego miesiąca, nie mogła się oprawić ani w kościele dla szczupłości miejsca, ani poza kościołem dla słoty lub innej słusznej przyczyny, a zamiast takowej, gdyby odśpiewano Litanię loretańską, czy wówczas dostępują zupełnego odpustu? Św. Kongregacya odpustów za Papieża Klemensa X, dnia 8 maja 1673 r. odpowiedziała, że do dostąpienia tego odpustu, potrzeba koniecznie urządzić procesyę przynajmniej w kościele, choćby nawet miejsce było bardzo szczupłe. W tym razie nie koniecznie potrzeba, ażeby wszyscy wierni musieli postępować za procesyą, wystarczy zmiana miejsca, lub zwykłe poruszenie się. (*Scapulier - Buchlein des Fr. Serapion a S. Andreas Corsini, str. 73*).

4. Chorzy, więźniowie, pielgrzymi i t.d., mogą dostąpić tego drugiego odpustu *niedzielnego* odmawiając małe Officium o Najśw. Pannie, lub 50 *Ojcze nasz* i tyleż *Zdrowaś Marya* – czyniąc przytem przynajmniej akt skruchy z postanowieniem spowiadania się i komunikowania natychmiast, jak tylko będą mieli sposobność, a co potem uskutecznić muszą. (*Klemens X tamże*).

5. Raz w roku, w dniu dowolnie obranym, kto by nawiedził nabożnie kościół karmelicki, przytem wyspowiadał się, przyjął Komunię św. i pomodlił się na intencyą Ojca św. (*Klemens XIV, 15 lipca 1774 r. Porównaj Dekret Kongregacji Konc. Trydent. 15 marca 1852 r.*).

6. Kościołom karmelickim (względnie kościołom parafialnym) udzielone są jeszcze odpusty zupełne w następujące uroczystości:

W styczniu.

20-go, w dzień: św. Fabiana i Sebastjana

W lutym

2-go, w dzień: Oczyszczenia Najśw. Panny, także w oktawę. (*Grzegorz XIII „Ut laudes”, 18 września 1577 r.*),

4-go, w dzień: św. Andrzeja Korsiniego, wyznawcy, biskupa.

[22]\

W marcu

19-go, w dzień: św. Józefa, raz w czasie oktawy, jakkolwiek to święto takowej niema. (*Benedykt XIV*, „*Splendor paternae gloriae*”, 12 lutego 1754 r. B. IV. 344.).

25-go, w dzień: Zwiastowania Najśw. Panny Maryi, także w czasie oktawy. (*Grzegorz XIII* „*Ut laudes*”, 18 września 1577 r.).

We Wielki Czwartek; we Wielki Piątek; w uroczystość Zmartwychwstania i w czasie oktawy. (*Grzegorz XIII*, *Tamże*); w uroczystość opieki św. Józefa. (Trzecia niedziela po Wielkiejnocy), raz podczas oktawy.

W maju.

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego.

3-go, w dzień: Znalezienia św. Krzyża.

5-go, w dzień: św. Anioła, męczennika, Karmelity.

16-go, w dzień: św. Szymona Stocka, wyznawcy.

[23]

25-go, w dzień: św. Magdaleny de Pazzis, panny, Karmelitanki.

W pierwszy dzień Zielonych Świątek i w oktawę.

W czerwcu.

24-go, w dzień: św. Jana Chrzciciela, albo podczas oktawy.

29-go, w dzień: św. apostołów Piotra i Pawła, albo podczas oktawy.

W lipcu.

2-go, w dzień: Nawiedzenia Najśw. Panny.

16-go, w dzień: uroczystości Matki Boskiej Szkaplerznej, lub następującą niedzielę, albo inną niedzielę lipca, wedle zwyczaju miejsca. (*Paweł V „Cum Certas” 30 października 1606 r.*).

Raz także podczas oktawy, jeżeli był ktoś obecnym przynajmniej 4 razy na Jutrznii i Laudes, które w czasie tej oktawy w kościołach karmelickich popołudniu odprawiają się. (*Grzegorz XVI. Indult z dnia 9 czerwca 1834 i 16 kwietnia 1844. Br. 390*).

[24]

20-go, w dzień: św. Eliasza, proroka.

26-go, w dzień: św. Anny, Matki Najśw. Panny Maryi.

W sierpniu.

7-go, w dzień: św. Alberta wyznawcy, Karmelity.

15-go, w dzień: Wniebowzięcia Najśw. Panny, albo w oktawę.

W dzień św. Joachima, ojca Najśw. Panny Maryi, przypadający w niedzielę w czasie oktawy Wniebowzięcia Najśw. Panny.

27-go, w dzień: przebicia serca świętej Matki Teresy.

We wrześniu.

8-go, w dzień: Narodzenia Najśw. Panny, albo w oktawę.

14-go, w dzień: Podwyższenia św. Krzyża.

29-go, w dzień: św. Michała Archanioła, albo podczas oktawy/

W październiku

15-go, w dzień: św. Teresy, albo raz podczas oktawy.

[25]

W listopadzie.

1-go, w dzień: WW> Świętych i w oktawę.

2-go, w dzień: Zaduszny.

14-go, w dzień: WW. Zakonu Karmelitańskiego

15-go, w dzień: Zaduszny Zakonu Karmelitańskiego, albo gdyby ten dzień przypadł w niedzielę, wtedy można tego odpustu dostąpić dnia 16-go.

wa21-go, w dzień: Ofiarowania Najśw. P. Maryi.

24-go, w dzień: św. Jana od Krzyża, albo raz podczas oktawy.

W grudniu.

8-go, w dzień: Niepokalanego Poczęcia Najśw. Panny Maryi i także podczas oktawy.

25-go, w dzień: Narodzenia Pana Jezusa, jeżeli ktoś jest obecnym na Sumie.

Uwaga: Jeżeli noszący na sobie Szkaplerz Karmelitański są ciężko chorymi lub chronicznie cierpiącymi (z wyjątkiem tych, którzy żyją w jakim Zgromadzeniu), albo jeżeli mają jakie ważne przeszkody do przyjęcia Komunii św., mogą dostąpić powyższych [26] odpustów, byleby odbyli spowiedź a w miejsce przyjęcia Komunii św. i nawiedzenia kościoła wiernie wypełnili inne jakie dobre uczynki przez spowiednika zalecone. (*Porównaj Bullarium – Pius IX. 18 września 1862 r.*)

III.

Odpusty stacyjne.

Kościółom karmelitańskim udzielone są także odpusty stacyjne. Pierwej jednak nim oznaczmy dni, w których te odpusty można zyskać, nie zaszkodzi nieco wspomnieć, co to są odpusty stacyjne, i jaki ich początek.

Kościóły stacyjne w Rzymie, przypominają dawne pobożne zgromadzenia wiernych w katakumbach, w których przeważnie znajdowały się groby i różne pamiątki męczenników, oraz innych Świętych, sięga to zatem pierwszych czasów chrześcijaństwa. W samych początkach chrześcijaństwa, lud, duchowieństwo i sami nawet Papieże udawali się procesjonalnie na te miejsca w pewnych dniach roku, [27] aby się tam wspólnie pomodlić. To tak dawne, czcigodne i ustawiczne nabożeństwo zniewoliło Grzegorza Wielkiego, papieża (590-610), że postanowił pewien porządek stacyj i przeznaczył dni, w których wyszczególnił pojedyncze kościoły, jakie wierni na przyszłość mieli nawiedzać tak podczas czterdziestodniowego postu, jako też i wśród roku. W rzymskim Mszale na początku Mszy świętych są te kościoły oznaczone. Pragnąc jeszcze więcej zachęcić wiernych do nawiedzania wspomnianych kościołów w oznaczonych dniach stacyjnych, oraz wzmocnić ich gorliwość, tenże papież i jego następcy nadali wielką liczbę odpustów. Wierni, którzy nie mogą nawiedzać stacyjnych kościołów rzymskich, dostępują tychże odpustów nawiedzając inne kościoły, które Stolica Apostolska wyraziła na ten cel przeznaczyła. I tak: Klemens X (*dekretem "Commisae nobis" a dnia 5 maja 1673 r.*) zezwolił, że mogą prawowierni chrześcijanie, nawiedzając kościoły karmelitańskie, pozyskać te same odpusty, jakimi są wzbogacone kościoły w Rzymie. Kto chce zyskać te odpusty, musi wypełnić zwyczajne warunki. I tak dla [28] pozyskania czterech zupełnych odpustów stacyjnych, mianowicie: w dzień: Bożego Narodzenia, Niedzielę Wielkanocną i w Poniedziałek Zielonych Świątek, potrzeba oprócz nawiedzenia kościoła, wyspowiadać się, Komunię św. przyjąć i pomodlić się na intencję Ojca św.

Dla pozyskania zaś niezupełnych odpustów stacyjnych, których dni niżej podajemy, wystarczy, dla tego kto jest w stanie łaski, aby nawiedził kościół stacyjny i pomodlił się na intencję Ojca św.

W następujące dni można dostąpić niezupełnych odpustów stacyjnych:

W styczniu.

1-go, w dzień: Nowego Roku, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

6-go, w dzień: ŚŚ Trzech Królów. 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

W lutym.

W niedzielę: Siedemdziesiątnicę, Sześćdziesiątnicę, i Pięćdziesiątnicę, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

W marcu.

[29]

1. W Środę popielcową, 15 lat i tyleż kwadaragen (600 dni)
2. W każdy dzień wielkiego postu, 10 lat i tyleż kwadragen (400 dni)
3. W czwartą niedzielę wielkiego postu, 15 lat i tyleż kwadragaen (600 dni).
4. W niedzielę Palmową, 25 lat i tyleż kwadragen (1000 dni).
5. W wielki Piątek, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni);
6. W wielką Sobotę, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).
7. W dzień Wielkanocy i codziennie podczas oktawy, aż do niedzieli Białej włącznie, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

W kwietniu.

25-go, w dzień: św. Marka Ewangelisty, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

W poniedziałek, we wtorek i środę dni krzyżowych, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

W maju.

1. W wigilię Zielonych Świątek, 10 lat i tyleż kwadragen (400 dni).
2. W dzień Zielonych Świątek i codziennie podczas oktawy aż do soboty następczej włącznie, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

W sierpniu.

W suchedniową środę, piątek i sobotę, 10 lat i tyleż kwadragen (400 dni).

W listopadzie.

1. W III niedzielę Adwentu, 15 lat i tyleż kwadragen (600 dni).
2. W suchedniową środę, piątek i sobotę, 10 lat i tyleż kwadragen (400 dni).
3. W IV niedziele Adwentu, 10 lat i tyleż kwadragen (400 dni).

24-go, w dzień : Bożego Narodzenia. 15 lat i tyleż kwadragen (600 dni).

25-go, w nocy Bożego Narodzenia podczas pierwszej Mszy św. (Pasterskiej), 15 lat i tyleż kwadragen (600 dni);

26-go, w dzień: Bożego Narodzenia podczas drugiej Mszy św. z rana, 15 lat i tyleż wadragen (600 dni).

26-go, w dzień: św. Szczepana pierwszego Męczennika, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

27-go, w dzień: św. Jana Ap. i Ewangelisty, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

28-go, w dzień ŚŚ. Młodzianków, 30 lat i tyleż kwadragen (1200 dni).

IV.

Błogosławieństwo Papieskie

Dla wszystkich wiernych.

Oprócz powyżej wspomnianych odpustów stacyjnych mogą jeszcze wszyscy wierni (a więc i nienależący do bractwa szkaplerzna karmelitańskiego) uzyskać cztery razy do roku w kościołach OO. Karmelitów *Błogosławieństwo Papieskie*, [32] z którym jest zawsze połączony odpust zupełny. A mianowicie:

- 1) W dzień św. Szczepana pierwszego męczennika (26 grudnia).
- 2) W drugi dzień uroczystości Wielkanocnej (*Pius VI 29 października 1777 roku*).
- 3) W drugi dzień uroczystości Zielonych Świątek (*Pius VI. Tamże*).
- 4) W uroczystość Matki Bożej Szkaplerznej (16 lipca).

Wszyscy wierni wtenczas przytomni zyskują odpust zupełny, jeżeli się w te dnie, albo w ich wigilię wyspowiadają, Komunię św. przyjmą i pomodlą się za Kościół święty. (*Benedykt XIII, 26 marca 1729 r., Benedykt XIV, 18 sierpnia 1745 r., Klemens XIII „Decet Romanos Pontifices” 30 sierpnia 1763 r.*).

[33]

V.

Błogosławieństwo papieskie i absolucja generalna dla wiernych należących do

III Zakonu N. Panny z Góry Karmelu.

(Pod warunkiem spowiedzi, Komunii św. I modlitwy według intencji Ojca św.).

A.

Na mocy indultu Ojca św. Leona XIII, św. Kongregacja Odpustów Reskrytem z dnia 9 lipca 1896 roku nadała prawo na wieczne czasy udzielania wiernym należącym do III Zakonu N. Maryi Panny z Góry Karmelu, wspólnie zgromadzonemu, dwa razy do roku Błogosławieństwa papieskiego, papieskiego którym jest zawsze połączony odpust zupełny, w dniu przez przełożonych Zakonu do woli oznaczone, nigdy jednak w konfesjonale, ani w te dnie, w których w tem samym miejscu Biskup Błogosławieństwa papieskiego udziela.

B.

Nadto, wiernym należącym do III Zakonu N. Panny z Góry Karmelu, wspólnie zgromadzonym, może być udzielone w pewne [34] dni roku, z zachowaniem jak wyżej zwykłych warunków odpustowych Błogosławieństwo (absolucja generalna), także z odpustem zupełnym, w myśl Brewe Apost. Z dnia 7 lipca 1882 roku, nie zważając na Przywilej z dnia 27 lutego 1886 roku, który Reskryptem wymienionym w (a) usunięty został.

Dnie te są następujące:

1. Dzień Bożego Narodzenia (25 grudnia).
2. Niedziela Wielkanocna.
3. Niedziela Zielonych Świątek.
4. Dzień Uroczystości Bożego Ciała.
5. Dzień Uroczystości Matki Boskiej Gromnicznej (2 lutego).
6. Dzień Uroczystości św. Józefa (19 marca).
7. Dzień Uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Panny (15 sierpnia).
8. Dzień Uroczystości św. Teresy (15 października).
9. Dzień Uroczystości Wszystkich Świętych Zakonu Karmelitańskiego (14 listopada)

Uwaga I. Jeżeliby kto z trefarzy lub trefarek nie był wspólnie z innymi na tem błogosławieństwie, może je otrzymać w te same dni po odprawionej spowiedzi, przy konfesjonale.

II. [35] Tenże Ojciec św. Leon XIII na mocy indultu z dnia 13 kwietnia 1888 r., dozwolił łaskawie wszystkim osobom świeckim III Zakonu karmelitańskiego, którzyby dla słusznej przeskody nie otrzymały błogosławieństwa z odpustem zupełnym w dniu wyżej oznaczone, aby mogły takowe otrzymać w jakikolwiek dzień świąteczny, przypadający w czasie oktawy wymienionych uroczystości, byleby tylko wypełniły zwyczajne warunki.

III. Ojciec św. Leon XIII reskryptem św. Kongregacyi Odpustów i Relikwii, z dnia 6 marca 1893 roku, dozwolił udzielić osobom świeckim III Zakonu Najśc. Panny z góry Karmelu, prywatnie powyższe błogosławieństwo z odpustem zupełnym w wigilię wymienionych świąt, jednakże po odprawionej spowiedzi.

IV. Błogosławieństwa tego mogą prawomocnie udzielać miejscowi przełożeni, albo przez nich wyznaczeni kapłani; a przy spowiedzi każdy spowiednik.

[36]

VI.

Odpusty nadane na dzień 16 lipca na uroczystość Matki Bożej Szkaplerznej kościołom i kaplicom publicznym i kaplicom Zakonu Karmelitańskiego, przez Leona XIII papieża.

Ojciec św. Leon XIII brewem z dnia 16 maja 1892 roku udzielił na wieczne czasy kościołom zakonu karmelitańskiego, w uroczystość Szkaplerzna św. (16 lipca) odpust zupełny *toties quoties*, który i za dusze czyścowe ofiarowany być może. Mogą zatem wszyscy wierni, którzy przyjmą Sakramenta św. Pokuty i ołtarza od pierwszych niesporów zacząwszy, aż do zachodu słońca w samą uroczystość (uroczystość. Uroczystość. Od godziny 2 popołudniu 15 lipca, do trzy kwadranse na 8 wieczorem, 16 lipca) *tylko raz odpust zupełny pozyskać*, ile razy kościół lub kaplicę publiczną zakonu karmelitańskiego odwiedzą i zwykle modlitwy odpustowe na nowo odmówią. Ci wierni, którzy odpustu tego zupełnego w samą uroczystość nie dostąpi-

li, mogą go *raz jeden* [37] pozyskać w ciągu oktawy. Odpusty te są także przywiązane do kościołów lub kaplic publicznych Sióstr Karmelitanek. Brewe wspomniane brzmi w języku polskim jak następuje.:

LEON XIII.

Na wieczną rzeczy pamiątkę!

Pragnąc, aby pobożność i miłość wiernych coraz bardziej wzrastała do Najśc. Maryi Panny Karmelitańskiej; skądby spływały na ich dusze najobfitsze i najpożyteczniejsze łaski, i przychyłając się łaskawie do pokornej prośby ukochanego syna Alojzego Maryo Gallego, zwierzchnika zakonu Najśc. Maryi Panny z góry Karmelu, dawnej obserwacji, postanowiliśmy szczególniejszym przywilejem wzbogacić kościoły karmelitańskie. Ufni przeto w miłosierdzie Boga Wszchemogącego, wsparci powagą Jego ŚŚ. Apostołów Piotra i Pawła, miłościwie w Panu udzielamy wszystkim wiernym i każdemu z osobna obojga płci przebaczenia i zupełnego odpustu wszystkich kar za grzechy tyle razy, ile razy prawdziwie skruszeni i [38] wyspowiadani po przyjęciu Komunii św. Odwiedzą z pobożnością jakikolwiek z kościołów lub kaplic publicznych, bądź-to Braci bądź-to Sióstr całego zakonu karmelitańskiego tak trzewickowych jak i bosych, gdziekolwiek istniejących, w dniu 16 lipca każdego roku, w którym to dniu obchodzi się uroczystość Najśc. Panny z góry Karmelu, poczynszy od pierwszych niesporów, aż do zachodu słońca następnego dnia, i także gorąco pomodlą się do Boga, za zgodę i pokój książąt chrześcijańskich, wykorzenienie herezji, nawrócenie grzeszników i wywyższenie świętej Matki Kościoła. Nadto łaskawie w Panu zezwalamy, odpust niniejszy sposobem pośrednictwa ofiarować za dusze wiernych zmarłych, które w łasce Bożej zeszyły z tego świata. Niniejsze rozporządzenie ma mieć swą moc i powagę w obecnej chwili i na zawsze, bez względu na Nasze i Kancelaryi Apostolskiej przepisy, o nieudzielaniu odpustów, i bez względu na Konstytucje i Rozporządzenia Apostolskie i wszelkie inne jakiegokolwiek ograniczenia, ma być wykonane. Chcemy więc, aby odpisy lub druki [39] niniejszego rozporządzenia opatrzone własnoręcznym podpisem jakiego notariusza publicznego, a stwierdzone pieczęcią osoby piastującej godność kościelną, używały tej samej wiarogodności, jaka się należy niniejszemu pismu w razie jego wręczenia lub okazania.

Dano w Rzymie u św. Piotra pod pieczęcią Rybaka, dnia 16 maja 1892 roku, papieżstwa naszego roku piętnastego.

(M. + P.)

S. Kard. Vannutelli

Uwaga: Ci, którzy mają zwyczaj co tydzień się spowiadać, wszystkie w tym czasie przypadające odpusty, dla dostąpienia których spowiedź jestznaczona, przedewszystkiem, jeżeli się do grzechu śmiertelnego nie poczuwają, a do Komunii św. Przystąpią i pomodlą się wedle intencji Ojca św. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 23 listopada 1878 roku i 25 lutego 1886 roku*).

[40]

VII.

Odpusty częstkowe.

Odpustów cząstkowych mogą członkowie tego bractwa bardzo wiele zyskać. Dlatego niech każdy z nich zaraz rano wzbudzi w sobie pragnienie pozyskania ich wszystkich, chociażby takowych nie mieli w pamięci; a mogą je też ofiarować za dusze w czyściu będące. W moc przytoczonej już Bulli „*Cim certas*”. Pawła V, 30 października 1606 r. dostępują członkowie tego bractwa, następujących odpustów cząstkowych:

1. Pięć lat i pięć kwadragen (200 dni) raz na miesiąc, którzy się spowiadają, komunikują i modlą na intencją Ojca św.
2. Pięć lat i tyleż kwadragen (200 dni), którzy z zapaloną świecą towarzyszą najść. Sakramentowi niesionemu do chorego i modlą się za chorego.
3. Trzy lata i tyleż kwadragen (120 dni) zyskują ci, co wyspowiadawszy się, przyjmą Komunię św. w kaplicy lub kościele bractwa, i pomodlą się tam na intencją Ojca św., [41] dostąpią odpustu w jakiejbądź święto Najść. Panny.
4. Trzysta dni za wstrzemięźliwość od mięsnych potraw w środy i soboty.
5. Siedm lat i tyleż kwadragen (280 dni) i 160 dni raz na dzień, jeżeli odmówią w kościele 1 *Ojcze nasz* 1 *Zdrowaś Marya* za żywych i konających. (*Grzegorz XIII*, „*ut laudes*” 18 września 1577 r.).
6. Pięć lat i tyleż kwadragen (200) dni, za nabożne pocałowanie Szkaplerza św.
7. Trzydzieści lat i tyleż kwadragen (520 dni), ci którzy Zakon karmelitów albo jego członków, Zakonem albo Braćmi Najśw. Panny Maryi z góry Karmelu. *Grzegorz XIII, Urban VI, Mikołaj V*).
8. Pięć lat i tyleż kwadragen (200 dni), którzy noszą na sobie Szkaplerz, spowiadając się i komunikując co miesiąc, pomodlą się na intencją Ojca św.
9. Sto dni odpustu, którzy towarzyszą pogrzebowi jakiegokolwiek zmarłego, modląc się za niego. (*Paweł V*, „*Cum certas*”, 30 października 1606 r.).
10. [42] Sto dni odpustu, za wykonanie jakiegokolwiek bądź uczynku miłosiernego lub pobożnego, n. p. jałmużny, nauczania prawd wiary św. I t. p. (*Paweł V Tamże*).
11. Sto dni odpustu, jeżeli się jest obecnym na *Salve Regina*, które w każdą sobotę i wigilię Najść. Panny w kościołach karmelitów uroczyście się śpiewa. (*Klemens X*, „*Commissae nobil*”, 5 maja 1673. B. II. 596).
12. Trzy lata i tyleż kwadragen ((120 dni), w każdy czwartek w ciągu roku, którzy w kościele karmelitańskim spowiadają się i komunikują. (*Klemens X. Jak wyżej*).
13. Sto dni odpustu za nabożne pozdrowienie: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i za odpowiedź na takowe: „Na wieki. Amen”, lub: „Na wieki wieków. Amen” *Pius IX. 20 września 1864 r.*
14. Trzysta dni odpustu, za odmówienie litanii o Najśłodszym Imieniu Jezus.
15. Dwieście dni odpustu, za odmówienie litanii Loretańskiej (czyli do Matki Boskiej). (*Urban VIII. „Splendor paternae gloriae*”, 10 maja 1624 r. B. II 465).
16. [43] Dwadzieścia pięć dni odpustu, za nabożne wzywianie Najświętszych Imion Jezus labo Marya. (*Urban VIII. Tamże*).
17. Sto dni odpustu, za uczynki miłosierne co do ciała i duszy. (*Paweł V. „Cum certas*” 30 października 1606 r.).
18. Sto dni odpustu, za przyjęcie w dom ubogiego; tyleż, jeżeli mu się w pomoc przyjdzie. (*Paweł V. Tamże*).

19. Sto dni odpustu za prowadzenie grzeszących na drogę zbawienia *Paweł V. Tamże*).
20. Pięćdziesiąt dni odpustu w każdy czwartek, kto chociaż chwilę w kościele lub kaplicy karmelitańskiej się pomodli. *Klemens V. „Commisae nobis”, 5 maja 1673 r. B. II. 596*).
21. Sto dni odpustu, za każdy dobry uczynek. (*Paweł V. „Cum certas”, 30 października 1606 r.*).
22. Czterdzieści dni raz na dzień, którzy odmawiają, 7 *Ojcze nasz* i 7 *Zdrowaś Marya*, ku uczczeniu 7 radości Maryi. (*Paweł V. Tamże*).

Uwaga: Wszystkie i pojedyncze wspomniane odpusty nadane przez Pawła V, mogą [44] być ofiarowane za dusze w czyśćcu będące. (*Klemens X. „Cum sicut accepimus”, 2 stycznia 1672 r.*).

Przeestroga: Chcąc jednak stać się uczestnikiem tak licznych odpustów, o których dotąd była mowa, oprócz wyżej przytoczonych warunków i noszenia ustawicznie Szkaplerza, potrzeba się jeszcze starać, aby zostawać w stanie łaski Bożej, czyli nie mieć na sumieniu grzechu śmiertelnego; bo w przeciwnym razie nie dostąpi się żadnego odpustu. Ktoby zaś poczuwał się do grzechu śmiertelnego, powinien się starać oczyścić swoją duszę przez szczerą spowiedź, a w razie niemożności spowiadania się, należy wzbudzić w sercu doskonały żal za grzechy swoje, z mocnym postanowieniem wyspowiadania się przy najbliższej sposobności. Przy tem potrzeba wytrwale ćwiczyć się w nabożeństwie do Najśw. Panny Maryi. Św. Bonawentura mówi: „Czciejcie Najśw. Pannę Maryą, a Ona uprosi wam łaskę zbawienia”.

[45]

VIII.

Obowiązki osób należących do bractwa Szkaplerza karmelitańskiego.

1. Aby zostać członkiem tego bractwa i mieć udział w zasługach zakonu karmelitańskiego i osobistych odpustach do niego przywiązanych, potrzeba przyjąć Szkaplerz przy obrzędzie i modlitwach kościelnych z rąk upoważnionego do przyjmowania kapłana. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 18 września 1862 r.*). Nadto potrzeba ciągle nosić Szkaplerz św. na sobie, we dnie i w nocy, w chorobie równie jak w zdrowiu, a zwłaszcza przy śmierci. Tak go nosić należy, żeby jedna połowa spadała na piersi, a druga na plecy. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 12 lutego 1840 r.*); wolno go nosić na odzieży lub pod nią. (*Św. Kng. Odp. z dna 12 marca 1855 r.*). Gdy szkaplerz zaginie lub zużyje się, należy go czempędzej nowym zastąpić i takowy samemu sbie włożyć, a niekoniecznie potrzeba go poświęcać. (*Tak rozporządziła św. Kongregacya [46] Odpustów z dnia 27 mają 1857 r.*). Zużyty szkaplerz potrzeba spalić.

Uwaga: Ponieważ wkładanie Szkaplerza przy przyjmowaniu do bractwa, połączone jest z pewnymi trudnościami i niewygodami osobliwie u pań i zakonnic, a to z powodu nakrycia głowy; przeto, aby te trudności usunąć, oświadczyła św. Kongreg. Odpustów, (*dekretem z dnia 26 września 1892 r.*), że wystarczy w takich razach włożyć szkaplerz na jedno ramię przyjmującego w ten jednak sposób, aby jeden koniec spadał na piersi a drugi na plecy.

2. Imię i nazwisko przyjmującego Szkaplerz musi być zapisane do księgi brackiej. (*Św. Kongr. Odp z dnia 27 kwietnia 1887 roku i z dnia 16 lipca tego samego roku. Acta S. Sedis XIX 556*). A więc dawniejsze rozporządzenie Grzegorza XVI, z dnia 30 kwietnia 1838 roku już nie obowiązuje.
3. Imiona braci i siostr może przyjmujący kapłan albo sam wpisać do księgi brackiej, albo się zastąpić przez kogo innego. (*Św. Kongreg. Odpustów z dnia 25 września 1843 roku*).
4. [47] Powyższy spis członków należy odesłać do pobliskiego klasztoru karmelitańskiego, albo też do takiego kościoła, gdzie bractwo Szkaplerza św. jest kanonicznie zaprowadzone, i tam potrzeba go wciągnąć do księgi brackiej. (*Św. Kongr. Odp z dnia 17 grudnia 1871 r.*). Nawet i Misyjonarze powinni ten przepis zachowywać. (*Św. Kongr. Odp z dnia 26 stycznia 1871 r.*).
5. Na mocy reskryptu św. Kongr. Odpustów (*z dnia 16 czerwca 1872 r.*) kapłan, który Szkaplerz poświęcił, musi go również i wkładać. Wyjątek stanowią OO. Redemptoryści podczas swoich misyj. (*Pius VII z dnia 8 stycznia 1803 r. i Pius IX z dnia 19 września 1850 r.*).

Uwagi:

- I. Kapłan upoważniony do przyjmowania, może sam włożyć Szkaplerz na siebie, gdyby jeszcze doń nie był wpisany. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 7 marca 1840 roku*). Ta łaska przysługuje mu tylko w tym wypadku, jeżeli ma władzę do przyjmowania wszystkich wiernych, a nie pojedynczych osób lub jakiego zgromadzenia.
- II. Szkaplerz należy przyjmować osobiście, (*Św. Kongr. Odp. z dnia 28 kwietnia 1761 roku, z dnia 13 kwietnia 1878 roku i z dnia 26 listopada 1880 roku*). Nie wystarczy zatem do ważnego przyjęcia, samo poświęcenie szkaplerza i posłanie go nieobecnej osobie, przez upoważnionego do przyjmowania kapłana. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 28 kwietnia 1761 roku i z dnia 18 września 1872 r.*). Tem mniej jeszcze nie byłoby ważne przyjęcie, gdyby kapłan nieupoważniony do przyjmowania poświęcił Szkaplerz, włożył go na kogo i imię jego wpisał do księgi brackiej. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 22 lutego 1847 roku*). Tylko zupełne wyjątkowo, a więc w bardzo rzadkich wypadkach, św. Kongregacja Odpustów (*z dnia 26 listop. 1880 r. i z dnia 27 kwietnia 1887 r.*), pozwoliła przyjmować do tych Szkaplerzy, które tworzą bractwa, nieobecne osoby, jeżeli one tego, pragną. Tak np.: upoważniony do przyjmowania kapłan, może przez drugą osobę przesłać umierającemu poświęcony przez siebie Szkaplerz, jeżeli dla wielkiej odległości lub innych ważnych przyczyn nie może tak prędko do niego się udać. [49] (*Scapulier – Buchlein des Fr. Serapion a S. Andrea Corsini, str. 109*).
- III. Dzieci, które jeszcze nie mają używania rozumu, nie wypada (*non expedit*) przyjmować do bractwa. (*Sw. Kongr. Inkwizycyi a dnia 13 grudnia 1876 r.*). Także zmarłe osoby nie przyjmuje się o bractwa. (*Św. Kongr. Inkwizycyi z dnia 11 lipca 1703 r. i 13 grudnia 1876 r. Beringer str. 602*).
- IV. Jeżeli więcej osób naraz prosi o przyjęcie do bractwa Szkaplerza św., a nie ma wystarczającej liczby Szkaplerzy, wtedy upoważniony do przyjmowania kapłan może jeden i ten sam przez siebie poświęcony Szkaplerz wkładać z osobna na szyję tych osób, byle

tylko nad każdą z nich osobno wymawiał formułę przyjęcia. Następnie każda z osób w ten sposób przyjętych, może sama na siebie później włożyć poświęcony Szkaplerz. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 10 sierpnia 1868 roku. Enrico str. 187*).

- V. Co się zaś tyczy równoczesnego przyjmowania więcej osób do bractwa Szkaplerza św., rozstrzygnęła św. Kongreg. Odpustów (*dnia 5 lutego 1841 roku i dnia 11 kwietnia 1891 roku*) [50] że formułę przy wkładaniu Szkaplerza można wymawiać w liczbie mnogiej („*Accipite*”), a tylko wkłada się Szkaplerz na każdego z osobna przed lub po odmówieniu tej formuły (*Scapulier – Buchlein des Fr. Serapion a S. Andrea Corsini str. 113*).

B.

Dla pozyskania sobotniego przywileju, według Bulli Pawła V oprócz warunków wyżej wymienionych pod liczbą 1 i 2, potrzeba:

Po pierwsze: Ściśle zachowywać czystość odpowiednią do swego stanu.

Po drugie: Codziennie odmawiać pacierze kapłańskie; lub kto do tego nie jest obowiązany, to powinien codziennie odmawiać *Małe officium do Najśw. Panny*, według Brewiarza rzymskiego, i to w łacińskim języku. (*Dekret św. Kongr. Odp. z dnia 6 maja 1887 r.*). Kto więc jest obowiązany do odmawiania *małego officium*. Musi je codziennie odmawiać, a mianowicie: Jeden Nokturn i Laudes, 4 mniejsze godziny, nieszpory i kompletę. (*Św. Kongr. Odp. z dnia 28 marca 1848 r.*). Osoby zakonne i inni, którzy skądinąd obowiązani są do odmawiania Brewiarza [51] lub *małego officium do Najśw. Panny*, czynią już zadość temu drugiemu warunkowi. (*Św. Kongr. Odp. z d. 18 sierpnia 1868 r.*). Dobrze jednak uczynią, jeżeli swoje modlitwy kapłańskie lub zakonne odprawiają razem i na tę intencję.

Należy jednak uważać:

- a) Kto nie umie czytać po łacinie, ten może zastąpić *małe officium o Najśw. Pannie* (obok przestrzegania wszelkich przez Kościół przepisanych postów), wstrzemięźliwością od pokarmów mięsnych, we wszystkie środy i soboty całego roku, wyjąwszy jednak, gdyby uroczystość Bożego Narodzenia przypadła w którykolwiek z tych dni. (*Klemens VII „Ex clementi”, 12 sierpnia 1530 r. B. II. 47, i św. Kongr. Odp. z dnia 18 sierpnia 1868 r.*). W okolicach zaś, gdzie właściwa władza kościelna pozwoliła używać w dni postne tłuszczu, (*Thierfett*), wtedy i członkowie tego bractwa mogą w środy i soboty z tego pozwolenia korzystać. (*N. P. Hieronymus ab Immacul. Concept. Praep. Generalis Carmelit. Discaale. Mense Novembri 1885*).
- b) [52] Ktoby zaś i tego postu zachować nie mógł, powinien poprosić upoważnionego do tego kapłana lub swojego spowiednika, aby mu ten post zamienił na inny dobry uczynek, np. jałmużnę lub modlitwę.
- c) Jeśli kto ma przeszkodę nadzwyczajną, to póki ta istnieje, jest wolny zupełnie od obowiązku odmawiania *małego officium o Najśw. Pannie*, lub wstrzemięźliwości od mięsnych potraw w środy i soboty. Gdyby mu się zdawało, że ta przeszkoda nie jest tak ważną, aby go od tych obowiązków uwolnić mogła, lepiej uczyni, jeśli poprosi swego spowiednika o zmniejszenie ich lub zmianę na inny dobry uczynek. Zamianę tę może skutecznie każdy spowiednik aprobowany, bez szczególnego upoważnienia,

tak w konfesjonale jak i poza nim. Jeśli zaś przeszkoda nie jest bardzo ważną, ale tylko zwyczajną, wtedy obowiązek odmawiania co dzień małego officium o Najśw. Pannie lub wstrzemięźliwość od mięsnych potraw w środy i soboty, może być zamieniony tylko przez kapłana, wyraźnie do tego upoważnionego.

Uwagi:

- I. [53] Kto umie po łacinie czytać, ten musi odmawiać *małe officium o Najśw. Pannie*, a nie może według swego upodobania zastąpić takowe wstrzemięźliwością od mięsnych pokarmów w środy i soboty (*Św. Kongr. Odpustów z dnia 3 grudnia 1892 r.*).
- II. Przepisana wstrzemięźliwość od mięsnych pokarmów w środy i soboty, nie wyklucza bynajmniej potraw mlecznych i jaj. (*Św. Kongr. Odpustów z dnia 3 grudnia 1892 roku*).
- III. Z dyspens, jakich udzielają biskupi dycieczalni w czasie postnym, co do używania pokarmów mięsnych, nie mogą korzystać członkowie szkaplerza; jeżeli chcą stać się uczestnikami sobotniego przywileju. (*Św. Kongreg. Odpustów s dnia 3 grudnia 1892 r.*).
- IV. Od mięsnych pokarmów w środy i soboty wstrzymywać się mają ci, którzy już siódmy rok życia skończyli; inaczej nie mogą uczestniczyć w sobotnim przywileju.
- V. Przyczyny do zamiany wstrzemięźliwości od mięsnych pokarmów w środy i soboty na inne dobre uczynki są następujące: Podupadłe zdrowie, choroba, wielce utrudniające [54] okoliczności, w jakich się znajdują osoby zależne od drugich, np. słudzy, dzieci, żony. Osoby zaproszone w gościnę do stołu mogą używać mięsnych pokarmów, ile pozwalają na to prawa kościelne, bez naruszenia przepisanej wstrzemięźliwości, co do pokarmów mięsnych w środy i soboty; gdyż mogą w tych pojedynczych wypadkach słusznie przypuścić, że przełożeni bractwa zgodzą się na zamianę. Gdyby się to miało często przytrafiać, w takim razie należy postarać się o zmianę tej wstrzemięźliwości przy wpisaniu się do bractwa.

Co zaś dotyczy wynagrodzenia, jakie należałoby naznaczyć za tę zmianę, to mając wzgląd na stan i wiek każdego, można np.: polecić jaką modlitwę z *małego officium o Najśw. Pannie*; albo: *Witaj Królowa, Ciebie Boże chwalimy, Uwielbiaj duszo moja Pana* (Magnificat), antyfonę: *Pod Twoją obronę*, pewną liczbę *Chwałą Ojcu* itd., *Ojcze nasz* lub *Zdrowaś*, hymn *Witaj Gwiazdo morza* i t. p.

- d) Kapłan, mający prawo wkładania Szkaplerza, nie posiada jeszcze przez to prawa [55] zmieniania lub zmniejszania obowiązków do niego przywiązanych. Na to trzeba mieć wyłączne upoważnienie (*Św. Kongr. Odpustów z dnia 22 czerwca 1842 roku i 14 sierpnia 1845 r.*). Zwyczajnie jednak udziela się to ostatnie prawo wraz z pierwszym.

e) mimo że upoważnienia dane przez przełożonych OO. Karmelitów wymagają, aby kapłan zamieniający lub zmniejszający warunki przywileju sobotniego był spowiednikiem, może tenże jednak i poza spowiedzią wykonać to upoważnienie. (*Porównaj P. Ulrich: Tresor spiri-tuel, str. 133; Św. Alfonsa Theol. mor. VI. tract. IV. n. 534 ad 15 i dzieło X. Grassi, O. Carmel. Compendiosa Narrazione str. 56*).

Uwaga: Ilekroć jest mowa o obowiązkach członków jakiegokolwiek bractwa, to należy pamiętać, że przez ich zaniedbanie lub opuszczenie nie ma grzechu, chyba gdyby z innej przyczyny obowiązywały kogo pod grzechem. Pewną jednak jest rzeczą, że kto nie wypełnia przepisanych warunków bractwa, traci łaski i dobrodziejstwa duchowe do nich przywiązane.

[56]

IX.

Uwagi ogólne o noszeniu Szkaplerza.

1. Kto chce pozyskać odpusty przywiązane do Szkaplerza karmelitańskiego i zarazem do Szkaplerza błękitnego czyli Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, ten powinien obydwaj Szkaplerze na sobie nosić. (*Św. Kongr. Odpustów z dnia 22 sierpnia 1842 roku*).
2. Kto nosi więcej jak jeden Szkaplerz na sobie, może dla większej dogodności wszystkie razem połączyć, np. przyszyć do jednego sznurka jakiegokolwiek koloru. Gdyby zaś między temi Szkaplerzami znajdował się Szkaplerz czerwony Męki Pańskiej, ma mieć sznurek wełniany koloru czerwonego. Każdy z tych połączonych Szkaplerzy musi być prawdziwym Szkaplerzem, tj. że jeden kawałek każdego z nich musi spadać na pierś, a drugi na plecy. Nie wystarczy więc do pozyskania odpustów, aby na jednym kawałku prawdziwego Szkaplerza, przyszyć kawałki sukna różnego koloru. [57] (*Leon XIII, dekretem św. Kongreg. Odpustów, z dnia 27 kwietnia 1887 roku*).
3. Jeżeliby kto z członków tego bractwa wstąpił do jakiego zakonu, którego Szkaplerz jest innego koloru, jak czarnego lub brunatnego, np. byłby koloru białego, niebieskiego, czerwonego i t. p., wtedy ta osoba powinna oprócz Szkaplerza właściwego swemu zakonowi, nosić także Szkaplerz karmelitański; w przeciwnym razie nie może uczestniczyć w dobrach duchowych tego Szkaplerza. (*Św. Kongregacja Odpustów z dnia 22 sierpnia 1842 roku*).
4. Ktoby przez zapomnienie albo przez zaniedbanie nie nosił przez dłuższy czas na sobie Szkaplerza, lub nosił go tylko w kieszeni, albo go powiesił na ścianie, albo schował do skrzynki, albo go nosił nie według przepisanej sposobu, nie dostępuje wtedy odpustów nadanych, ale w takim razie sam sobie na nowo może go włożyć i dopełniając warunków, dostąpi odpustów. (*Św. Kongreg. Odpustów, z dnia 27 maja 1857 roku*).
5. Ktoby przez krótką część dnia nie nosił na sobie szkaplerza, nie utraci odpustów [58] przywiązanych do tego dnia. Można zatem biorąc np. kąpiel, lub myjąc się, złożyć Szkaplerz przez uszanowanie, byleby go potem włożyć na siebie.
6. Ktoby zaś zaniedbał nosić Szkaplerz św. z bezbożności, lub z pogardy, albo w zamiarze nienależenia do bractwa, ten powinien na nowo przyjąć go od kapłana mającego władzę wpisywania. (*Tak rozporządziła św. Kongreg. Odpustów w r. 1884*).
7. Kto różne Szkaplerze przyjął, nie zyska odpustów wszystkich, gdy nie nosi zarazem wszystkich Szkaplerzy. (*Decret auth. 307*).

8. Co się zaś tyczy odmawiania codziennego *Koronki*, nie jest to ścisły obowiązek, ale tylko pobożny zwyczaj; dlatego ktoby chciał może zastąpić te modlitwy inną modlitwą, lub litanją, albo jaką nabożną pieśnią. Ktoby zaś życzył odmawiać codziennie 7 *Ojcze nasz* i 7 *Zdrowaś Marya*, ku uczczeniu siedmiu radości Najśw. Maryi Panny, dostępuje 40 dni odpustu raz na dzień. (*Innocenty XI, z dnia 22 marca 1678 roku i św. Kongr. Odp. z dnia 12 lutego 1840 roku. Enrico, str. 238*).[59]

X.

Dwa zdarzenia.

Dwa poniżej umieszczone przykłady dają nam naukę, jak Najśw. Panna ratuje swoje sługi noszące ze czcią Jej świętą sukienkę, a przeciwnie, jak pozbawia tej zbawiennej szaty ludzi, którzy zamiast szukać pokuty, łaski Bożej przez tę świętą szatę, zuchwale chcą pokryć nią swe występki i jeszcze śmieiej grzeszyć.

Pierwsze zdarzenie.

Ojciec Leblane, jezuita, opowiada nam następujące zdarzenie, którego sam był naocznym świadkiem. W pewnym zakładzie wychowawczym udał się on jednego wieczora do sali sypialnej, aby zobaczyć, czy wszyscy uczniowie udali się już na spoczynek. Przy jednym z łóżek klęczał jeszcze jeden tylko [60] chłopczyk. „Dlaczego – zapytuję go – nie poszedłeś spać?” Na to odpowiada chłopczyna: „Oddałem mój Szkaplerz bratu odźwiernemu do naprawy i jeszcze mi go nie przyniósł; boję się iść spać bez niego; lękam się bowiem, abym tej nocy nie umarł bez mego Szkaplerza” Na to Ojciec Leblane rzekł mu: „Nie lękaj się, jutro rano brat odźwierny przyniesie ci Szkaplerz; tymczasem połóż się i śpij spokojnie! Na te słowa chłopczyk zawołał donośnym głosem: „Nie mogę spać bez mego Szkaplerza; kto wie, czy nie umrę tej nocy!” Mówiąc te słowa żałośnie zapłakał. Wzruszony tą wielką ufnością i tem nabożeństwem chłopczyka do Szkaplerza św., udał się Ojciec Leblane do brata odźwiernego i przyniósł żądany Szkaplerz. Młodzieniaszek wziął go ze czcią, pocałował nabożnie, i włożył na siebie. Pełen pociechy i radości westchnął do Najśw. Panny i zasnął. Nazajutrz wspomniany Ojciec przyszedł do sypialni, aby zobaczyć, czy wszyscy uczniowie ze snu powstali. Gdy się przybliżył do łóżka owego chłopca, znalazł go jeszcze leżącego. Pomyślał sobie, może nie mógł zaraz z wieczora zasnąć; lecz skoro go [61] chciał obudzić, spostrzegł ku wielkiemu zdziwieniu, że ów chłopczyk umarł, trzymając Szkaplerz w rękach. Widocznie wynagrodziła Najśw. Panna jego ufność i niedozwoliła, aby Jej czciciel zeszedł z tego świata, nie mając tej świętej szaty na sobie. (*Enrico str. 135*).

Drugie zdarzenie.

Ojciec Hunner, jezuita, opowiada następujące zdarzenie, jakie miało miejsce w jednym miejskim szpitalu. Otóż w tym szpitalu znajdował się bezbożny człowiek, który większą część życia przepędził w najrozmaitszych występkach. Zbliżywszy się do kresu życia swego, nie chciał słyszeć o przyjęciu świętych Sakramentów, a ciągle tylko powtarzał: ot tutaj mam mój Szkaplerz, więcej nadto nie potrzebuję, bo kto ten Szkaplerz na sobie nosi, nie potrzebuje się lękać ognia piekielnego! „Cóż atoli się stało? Oto człowiek ten na kilka minut przed śmiercią zmieniając bieliznę, nieuważnie zdjął też i Szkaplerz ze siebie i za chwilę skończył życie. Umarł bez Szkaplerza i bez pokuty. (*Scapulier – Buchlein des Fr. Serapion, S. Andrea Corsini, str. 25*).

XI.

Nowenna na cześć N. Maryi Panny z góry Karmelu.

(Rozpoczynająca się 7 lipca)

Modlitwa przygotowawcza.

W Imię Ojca i Syna i Ducha św.. Amen.

O Najdostojniejsza Królowo Nieba, Panno Najświętsza i Matko Syna Bożego, upadając w pokorze do stóp Twojego tronu, prosimy Cię z głęboką czcią i z dziecięcą ufnością, abyś raczyła zwrócić na nas Swoje miłościwe oczy i z macierzyńską łaskawością i miłością przyjęła tę małą ofiarę, jaką Ci w tej Nowennie przynosimy, abyśmy się przez nią godnie i z pożytkiem przygotować mogli do obchodzenia Twojej wielkiej uroczystości.

Modlitwa na dzień 1.

Święta Maryo, Kwiecie Karmelu i Matko nasza, okazana świętemu Eljaszowi prorokowi w postaci jasnego obłoczka, który wzniosłszy się nad morzem, skropił spragnioną ziemię [63] orzeźwiającym deszczem, i był zarazem figurą Twego Dziewiczego Macierzyństwa, przez które porodziłaś światu Ożywiciela dusz naszych, najukochańsze Dziecię Jezus, pokornie Cię błagamy o Święta Bogarodzico, racz nam wyjednać obfite źródła łask niebieskich, któremi by dusze nasze wzbogacone, wydawały stokrotny owoc cnót i dobrych uczynków, abyśmy, służąc Bogu z wiarą i miłością tu w tym życiu, mogli się cieszyć błogą nadzieją oglądania Go tam w szczęśliwej wieczności. Nadto błagaj Swego Syna, o św. Dziewico, dla każdego z nas o tę łaskę, o jaką Go podczas tej Nowenny z pokorą i ufnością za Twojem pośrednictwem prosimy. Amen.

Ojcze nasz..., Zdrowaś....., Chwała Ojcu itd.

Modlitwa na dzień 2.

Święta Maryo, Gwiazdo Karmelu i Matko nasza, która szczególniejszą ku dzieciom Twojego zakonu pałając miłością, nawiedzasz ich dusze, a oświecając je pouczasz słowem i przykładem, proś nam, o Pani nasza, aby Najukochańszy Syn Twój a Pan nasz Jezus Chrystus [64] Boską Swoją światłością rozprószył ciemności naszego umysłu, abyśmy poznali wartość Jego miłości ku nam i nawzajem serdecznie Go miłowali; abyśmy uznali wielkość i ciężkość naszych grzechów i gorzko je oplakiwali; abyśmy zrozumieli doniosłość obowiązków naszego powołania i sumiennie je wypełniali; i wreszcie abyśmy wszystkie myśli, słowa i sprawy nasze kierowali na większą chwałę Boga i na zbudowanie naszych bliźnich. Nadto błagaj Swego Syna, o św. Dziewico i t. d. *(jak wyżej)*

Ojcze nasz..., Zdrowaś....., Chwała Ojcu itd.

Modlitwa na dzień 3.

Święta Maryo, Mistrzynie Karmelu i Matko nasza, w dobroci ku nam nieprzebrana, któraś raczyła przyjąć ofiary złożone Ci przez synów Twego zakonu, którzy pierwsi na górze Karmelu na Twą cześć kaplicę wystawili, dokąd tyle sług pobożnych z darami i ofiarami serc swoich podąża, błagamy Cię, o Pani nasza, przekształć dusze nasze na świątynie Boga żywego, aby w nich pięknymi kwiatami wszelakich cnót i dobrych uczynków przyozdobionych, mógł Majestat Boski przebywać; a tak wielbiąc i miłując Boga, żebyśmy mu wiernie służyli i tej świątyni ziemskiem i grzesznem przywiązaniem do stworzeń, już nigdy nie skalali. Nadto wyjednaj, o Pani świata, u najmilszego Syna Twego dla każdego z nas tę łaskę, o którą Go podczas tej Nowenny za Twojem pośrednictwem z pokorą i ufnością błagamy. Amen

Ojciec nasz....., Zdrowaś i Chwała Ojcu itd.

Modlitwa na dzień 4.

Święta Maryo, Chwała Karmelu i Matko nasza, któraś w dowód szczególniejszej ku Twemu Zakonowi miłości chlubnem go mianem najśłodszego Imienia Twego zaszczyścić raczyła; prosimy Cię pokornie; obudź pragnienie w sercach naszych, abyśmy we wszystkich uciskach i dolegliwościach życia u Ciebie wsparcia, ulgi i pociechy szukali. Zachęcaj nas swoim własnym życiem do pełnienia cnót i uczynków pobożnych; i spraw to, o Matko miłosierdzia, abyśmy przez wiernie naśladowanie [66] świętych cnót i szlachetnych uczynków, stali się godnymi zaszczytnej nazwy Synów Twoich, iżbyśmy do księgi żywota między Synów Bożych i braci Jezusa Chrystusa policzeni zostali.

Nadto wyjednaj i t. d. *(jak wyżej)*.

Modlitwa na dzień 5.

O Maryo, Warownio Karmelu i Matko nasza, któraś podczas napadów nieprzyjacielskich święty Twój Zakon karmelitański tarczą swej opieki osłaniała, i od tej zagłady i zniszczenia ocalała, a napastników hańbą i wstydem okryła, prosimy Cię pokornie, o Pani i Orędowniczko nasza, broń nas od nieprzyjaciół duszy i ciała, abyśmy w pokoju i bezpieczeństwie Bogu służyli na Jego większą cześć i na chwałę Twoją.

Nadto wyjednaj i t. d. *(jak wyżej)*.

Modlitwa na dzień 6.

Święta Maryo, Królowo Karmelu i Matko nasza, któraś błogosławionego Szymona, wiernego sługę Twego, świętym Szkaplerzem, tym znakiem zbawienia i synostwa Twego cudownie zaszczyścić raczyła, przyobiecując obfite łask i błogosławieństw niebieskich tym [67]wszystkim, którzyby te świętą sukienkę nabożnie nosili i obowiązków stanu i powołania wiernie przestrzegali, a zarazem święte twe cnoty naśladowując, okazali się prawdziwymi Twymi sługami; spraw to, o Pani i Opiekunko nasza, abyśmy przez wierność i gorliwość przyjętych na się zobowiązań, z uczynionych nam przez Ciebie obietnic w życiu i po śmierci korzystali, i corychlej do uczestnictwa chwały niebieskiej przypuszczonymi być mogli.

Nadto wyjednaj i t. d. *(jak wyżej)*.

Modlitwa na dzień 7.

Święta Maryo, Strażniczko Karmelu i Matko, któraś nas zapewniła, iż święta Twa suknia, bylebyśmy ją godnie nosili, będzie nam puklerzem i tarczą przeciwko pociskom nieprzyjacielskim, i że nas od wszelkich w tem życiu ochroni niebezpieczeństw; prosimy Cię pokornie, niech Twa potężna obrona nietylko nas od przygód ciała, ale jeszcze więcej od niebezpieczeństw duszy i od wiecznego potępienia zachowa. Spraw więc wielowładną przyczyną Twoją, abyśmy się nie dopuścili żadnej [68] takiej winy, któraby uczyniła nas w oczach Boga i Twoich przedmiotem obrzydzenia.

Nadto wyjednaj i t. d. *(jak wyżej)*.

Modlitwa na dzień 8.

Święta Maryo, Ozdobo Karmelu i Matko nasza, dając nam tę szlachetną oznakę Twojej miłości, to jest Szkaplerz św., nie tylko chciałaś widzieć w nas sługi Swoje, ale nadto chciałaś nas przybrać za najmilsze dzieci Swoje, a nawet raczyłaś nas nazwać Swoimi braćmi; błagamy Cię przeto, wyjednaj nam tę łaskę u Jezusa, abyśmy nigdy nie byli powodem Twojego smutku, lecz byli Twoją radością i Twoją chwałą.

Nadto wyjednaj i t. d. *(jak wyżej)*.

Modlitwa na dzień 9.

O Święta Maryo, Opiekunko Karmelu i Matko nasza, wiemy, że nie opuszczasz wiernych sług Twoich, ale z nami, sługami niewiernymi, co się stanie? O Maryo! Spraw to, abyśmy Ci odtąd pozostali wiernymi; opiekuj się nędznymi sercami naszymi, oczyść je z wszelkich brudów grzechowych, przystroj je w woniejące [69] kwiaty cnót świętych. Niech Syn Twój zamieszka w nich na zawsze, aby, kiedykolwiek przyjdzie godzina śmierci, szatan, przeklęty nieprzyjaciel dusz ludzkich, ujrawszy Go w naszych sercach, odstąpił copędzej. A kiedy już dusze rozłączą się z ciałami, Ty Matko najukochańsza pociesz je oglądaniem świętego oblicza Twego i zaprowadź do przybytków szczęśliwości.

Nadto wyjednaj i t. d. *(jak wyżej)*.

Modlitwa na zakończenie Nowenny.

Boże! Któryś szczególnym tytułem Przenajświętszej Maryi Panny Matki Twojej, Zakon karmelitański przyozdobił; spraw miłościwie, abyśmy dziś obchodząc tę uroczystą pamiątkę, Jej wsparci opieką, zasłużyli sobie dostąpić wesela wiekuistego. Który żyjesz i królujesz i t. d.

Na tę intencję zmów 1 Zdrowaś Marya.

[70]

XII.

Modlitwy do N. Panny z góry Karmelu.

Pierwsza modlitwa.

O Przebłogosławiona Panno Niepokalana, ozdobo i światłości góry Karmelu, która okiem osobliwszej dobroci patrzysz na każdego, który Twą świętą odziany jest szatą, spojrzuj i na mnie łaskawie i okryj mnie płaszczem Swej macierzyńskiej opieki. Wspomóż mą słabość Swoją potęgą, oświeć Swą mądrością ciemności mego serca, pomnażaj we mnie wiarę, nadzieję i miłość. Racz ozdobić moją duszę takimi łaskami i cnotami, iżby zawsze była drogą Twemu Boskiemu Synowi i Tobie. Nie odstępuj mnie nigdy w mem życiu, pociesz mnie przy śmierci Swą najwdzięczniejszą obecnością i przedstaw mię Trójcy Przenajświętszej, jako Syna Swego i służyć Tobie oddanego, Abym Cię w niebie wiecznie chwalił i wielbił. Amen.

Trzy Zdrowaś Marya... i tyleż Chwała Ojcu i t./d.

[71] *(Za pobożne i z sercem skruszonym odmówienie tej modlitwy, odpust 200 dni raz na dzień jest udzielony. Leon XIII. Reskr. Św. Kongr. Odp. z dnia 16 stycznia 1886 roku. Racc. str. 334).*

Druga modlitwa.

O ozdobo i Królowo góry Karmelu, Najśw. Panno Maryo! Pokornem sercem dziękuje Ci, żeś mnie niegodnego służyć Twego (niegodną służebnice Twoją), z macierzyńską miłością w poczet twoich ulubionych dzieci przyjąć raczyła i Swoją szczególną otoczyła opieką. Racz to sprawić, proszę Cię najpokorniej, ażeby Twój św. Szkaplerz stał się dla mnie rzeczywiście „znamieniem zbawienia, tarczą w niebezpieczeństwach i zakładem przymierza wiecznego”. Spraw to Królowo Niebios, ażeby w życiu i przy śmierci mógł (mogła) zawsze uczestniczyć we wszystkich skarbach łask i zasługach zakonu karmelitańskiego, oraz wszystkich członków bractwa całego Kościoła. O najśłodsza Pani i Matko moja, wyjednaj mi tę łaskę, ażebym aż do końca mego życia w dobrem wytrwał (wytrwała) i aby się w ostatniej [72] mojej godzinie spełniło na mnie Twoje łaskawe przyrzeczenie, że kto w tej sukience św. Szkaplerza umrze, nie dozna ognia piekielnego. Amen.

Trzecia modlitwa.

O Najświętsza Panno i Bogarodzico Maryo, Królowo nieba i ziemi, Matko, Ozdobo i Kwiecie Karmelu; Twoje cudowne łaski są całemu światu znane. Ty nikogo nie odrzucasz i nikim nie gardzisz, lecz wszystkich łaskawie przyjmujesz, co się do Ciebie uciekają. Oto, przychodzę i ja do Ciebie, jako po Bogu mojej najlepszej Opiekunki; z dziecięcą prostotą i synowską ufnością rzucam się najpokorniej do stóp Twoich, oddając zarazem siebie i wszystko co mam, pod Twoją najświętszą opiekę. Dopomóż mi we wszystkich moich potrzebach i odwróć odemnie gniew Najwyższego, zbliżające się niebezpieczeństwa i zasłużone kary! Chroń mię od mocy nieprzyjacielskiej, wyjednaj mi błogosławieństwo Boże, a w końcu, daj mi się rozstać z tym światem w stanie łaski Bożej. A ponieważ o najłaskawsza Matko. Dla szczególnej pociechy [73] chrześcijaństwa dałaś nam własnymi Swemi rękami Szkaplerz św. i takowy nazwać raczyłaś: rękojmią Twego bractwa, znakiem zbawienia, obroną w niebezpieczeństwach, zadatkiem pokoju i wieczystego przymierza, przeto spraw Swą wszechwładną przyczyną, aby ten Szkaplerz był dla mnie zadatkiem pokoju między Twoim zagniewanym Synem a mną grzesznikiem i nędznym człowiekiem; abym za me popełnione występki serdecznie żałował i życie moje rzeczywiście poprawił. A jako wiedziony prawdziwą pobożnością i przejęty czcią i miłością ku Tobie, znak Twego bractwa noszę, tak niech to odznaczenie według przyrzeczenia Twego, będzie mi przymierzem między mną a Tobą. Synowi Twojemu mnie polecaj, z Synem Twoim mnie pojednaj, Twojemu Synowi mnie oddawaj, i tu na tej ziemi, utrzyмай mnie

w łasce Bożej i w Swej macierzyńskiej opiece i obronie, a nareszcie po szczęśliwej śmierci zaprowadź mnie do żywota wiecznego. Amen.

XIII.

Akt poświęcenia się Najśw. P. Maryi Szkaplerznej.

[74] O najchwalebniejsza i błogosławiona w Szkaplerzu świętym, Dziewico Maryo i Matko Boża! Oto ja N. N. aczkolwiek ze wszech miar niegodzien tego zaszczytu, abym był sługą Twoim; wszelako ośmielony wielką Twoją dobrocią i chęcią służenia Tobie, obieram Cię za osobliwszą Matkę i Orędowniczkę w życiu mojem. W tym celu wobec Przenajświętszej Trójcy, Ciebie, i mojego Anioła Stróża i całego niebieskiego Dworu, odnawiam dzisiaj przyrzeczenie, jakie uczyniłem Tobie, Matko Najświętsza w dzień przyjęcia Szkaplerza świętego z rąk kapłana. Mianowicie: że pragnę wiernie i gorliwie służyć Tobie i Twemu Boskiemu Synowi przez całe moje życie. Składam Ci też w dniu dzisiejszym synowskie dzięki, żeś mnie spośród tylu milionów dusz przez Szkaplerz święty do liczby wybranych Swoich dzieci przyjmując raczyła. Przyrzekam Ci i postanawiam, że chcę być wiernym synem [75] Twoim, że chcę Cię każdego czasu z całego serca kochać, czeić i Ciebie w cnocie i pobożności naśladować. Przyjmijże, Matko Najświętsza, tę małą ofiarę moją i spraw miłościwie, żeby ten Szkaplerz św. stał się dla mnie według Twego przeznaczenia: znakiem Twej szczególnej opieki, ochroną przeciw grzechom, tarczą przeciw nieprzyjacielskim pociskom, pobudką do cnoty i środkiem do dostąpienia wiecznego zbawienia, które niech miłościwie otrzymam przez zasługi Syna Twego a Zbawiciela mego, Jezusa Chrystusa, który żyje i króluje z Bogiem Ojcem w jedności Ducha świętego, po wszystkie wieki. Amen.

XIV.

Zakończenie.

Masz więc pobożny czytelniku i gorliwy czcicielu Najśw. Panny zestawione w krótkości obowiązki i łaski bractwa Szkaplerza karmelitańskiego. Sam przyznasz, że łatwe [76] obowiązki tego bractwa, mogą swobodnie wypełniać tak zdrowi jak i chorzy, tak starzy jak młodzi, a nawet dzieci, mające używanie rozumu. Niechże więc wszyscy korzystając z obfitych łask i dobrodziejstw, jakie im nastęrcza bractwo Szkaplerza karmelitańskiego, na większą chwałę Pana Boga i na cześć Maryi.

SPIS RZECZY.

Wstęp.....	str. 5
I. Początek bractwa.....	7
Cel bractwa	14

Korzyści bractwa.....	14
II. Odpusty zupełne.....	19
III. Odpusty stacyjne.....	26
IV. Błogosławieństwo papieskie dla wszystkich wiernych.....	31
V. Błogosławieństwo papieskie i absolucya jeneralna dla wiernych należących do III Zakonu Najśw. Panny z Góry Karmelu.....	33
VI. Odpusty nadane na dzień 16 lipca na uroczystość Matko Bożej szkaplerznej kościółom i kaplicom publicznym Zakonu karmelitańskiego przez Leona XIII papieża.....	36
VII. Odpusty częstkowe.....	40
VIII. Obowiązki osób, należących do bractwa Szkaplerza karmelitańskiego.....	45
IX. Uwagi ogólne o noszeniu Szkaplerza.....	56
X. Dwa zdarzenia.....	59
XI. Nowenna na cześć Najśw. Panny Maryi a góry Karmelu.....	62
XII. Modlitwy do Najśw. Panny Maryi z góry Karmelu.....	70
XIII. Akt poświęcenia się Najśw. Pannie Maryi Szkaplerznej.....	74
XIV. Zakończenie.....	75